

Μάιος 2010

της Μίνας Παπαθεοδώρου-Βαλυράκη

Mουσείο Ferragamo Φλωρεντία.
Η έκθεση για την Greta Garbo -70 ζευγάρια παπούτσια που σχεδίασε γι' αυτήν ο Salvatore Ferragamo και όλα τα καθημερινά της ρούχα και τα κουστούμια της DIVA, τα περισσότερα από τη σχεδιάστρια "Valentina", φίλη της Garbo στη Νέα Υόρκη. Στην οθόνη αποσπάσματα από τις ταινίες της κλείνοντας με τις φωνές της "I am a human being".

Μέσα σε αυτή την περιήγηση, φεύγοντας, στο βιβλίο των επισκεπτών επικαλέσθηκα τη Μελίνα και έγραψα γι' αυτή και τη σχέση της με τη Garbo.

Μ.Παπαθεοδώρου-Βαλυράκη

Η Μελίνα τη θαύμαζε και τη λάτρευε, πιστεύω ότι ήταν "icon" για τη μεγάλη δικιά μας DIVA.

Η Μελίνα τη θεωρούσε κορυφαία για τις ερμηνείες της και το μυστήριο.

Είχαν πολλά κοινά στο attitude, το ίδιο στυλ, στον αέρα, στο ντύσιμο και την κίνηση.

Όταν είδα τα flat παπούτσια του Ferragamo, ίδια με αυτά που φορούσε η Μελίνα, τα «ανδρόγυνο» τύπου κουστούμια με γραβάτα, η ταύτιση ήταν απόλυτη. Μόνο στα καπέλα διέφεραν. Η Μελίνα δεν φορούσε καπέλα.

Στην περίπτωση της Garbo κάθε ρούχο συνοδεύοταν κι από ένα καπέλο.

Και κάτι άλλο, η Garbo δεν ήταν απρόσιτη όπως όλοι νόμιζαν. Ήταν πολύ ζεστή και αυτό πιστεύω ήταν ένα ακόμα στοιχείο που μέτρησε όταν η Μελίνα τη γνώρισε.

Η πρώτη μου επαφή μαζί

της το καλοκαίρι του 1985 στο παλιό σπίτι στο Κολωνάκι ήταν συγκλονιστική, γιατί αντίκρισα τη θεϊκή φιγούρα της Κλυταιμνήστρας, που είδα στην Επίδαυρο το 1980 στην Ορέστεια, σε συνδυασμό με τη διαμετρικά αντίθετη φιγούρα της στο Γλυκό πουλί της νιότης στην παράσταση με το Φέρτη το '79, πριν τη γνωρίσω.

Όλα τα χρόνια που ακολούθησαν μέχρι την απώλειά της το Μάρτη του 1994, η σχέση μας ήταν διαρκής, γεμάτη αγάπη, πραγματική φιλία και καθημερινή επαφή. Το όνομά μου ήταν Μινού. Ήταν το καινούργιο μου όνομα. Και Αυτή η νονά μου. Δεν ξεχνώ ποτέ την παρουσία

της σε όλες ανελλιπώς τις εκθέσεις μου, ξεκινώντας από το 1987 στα «Επίπεδα», που η ίδια Υπουργός Πολιτισμού και τεράστια φυσιογνωμία, με ρωτούσε «τι ώρα ήθελα εγώ να είναι παρούσα στην εκδήλωση».

Η μεγαλοψυχία της και η δοτικότητά της για μένα ήταν πάντα στήριξη.

Ανεξίτηλες σκηνές στο σπίτι της μεσημέρι, όπου με δική της επιθυμία είχα καλέσει το δάσκαλό μου Γιάννη Μόραλη και τον φίλο και δάσκαλο Χατζηκυριάκο Γκίκα στην «Αθηναίων Εφήβων» για γεύμα. Τις συζητήσεις μας και τις σκέψεις μας πάνω σε έργα, θέατρα και ηθοποιούς.

Θυμάμαι τη βραδιά στο

αεροδρόμιο από Χανιά προς Αθήνα μετά το Festival του Βάμου το καλοκαίρι του '85 με τον Κωνσταντίνο τον Αλαβάνο να ψάχνουμε με ερωτήσεις και απαντήσεις quiz σκεδόν όλα πάνω στα film-σκηνοθέτες - η θοποιούσ-μουσική-ονόματα. Η κοινή φιλία μας με το Samaranch. Στη Λοζάνη περάσαμε καταπληκτικές ώρες μαζί στην Ακαδημία και στο Lausanne Palace. Είχε έρωτα με τη Μελίνα.

Τι να πω για τα ρούχα ! Είχαμε την ίδια μανία γι' αυτά. Άλλάζαμε ρούχα μεταξύ μας. Θυμάμαι τον Armani στην Ρώμη και στο Μιλάνο, με το που ανέφερα το όνομά της στα

κουστούμια που εγώ επέλεγα για μένα την ίδια, είχα άλλη αντιμετώπιση. Ο Armani τη θαύμαζε πολύ.

Στην Ιταλία λοιπόν φέτος την άνοιξη, τη συνάντησα νοητά μέσω της Garbo. Στην Ιταλία που Εκείνη θεωρούσε ότι εγώ ανήκω και λατρεύω όσο αυτή λάτρευε το Παρίσι, με τη διαφορά ότι άνηκε παντού και σε όλους.

Η Ελλάδα και το σύμπαν την είχαν λατρέψει .

Είναι η ίδια η προσωποποίηση της Πολιτιστικής Πρωτεύουσας της Ευρώπης.

Φέτος θα λάμψει στο Top Capi ξανά με την ευκαιρία της δικής της Πολιτιστικής Πρωτεύουσας, του δικού της Θεσμού.

